

A.I. 1 fasc. 2 (37 papers)

Rev. Mr. John August Brigham

1855
1862-1883

Mr Joh. Aug. Bergman

Björkflors.

Stockholm d. 28 Dec 1855

Min älskade Son! Öfvergäfvande mitt med
fem posten med inblyst 2000 Rps uti
färdskrif Cover, har jag nu fått emottaga
ditt välkomna från Haparanda af den 19^{de}
denne och deraf bemäktat att du fått emottaga
såväl de med Skenström som med Captain Hedlund
afsända Rublarne. Uti samma bref emottog
jag äfven 149 Norska Spd: hvaraf 101 Spd
af Adolp Ternqvist uppgifvats kosta 4 Rps
som 31 Spd. samt 76 Sk: 1: 36 Rps till 4 Rps
hoppas jag du inte värdar Norska penningar
mot Svenska utan det är väl mot Ryska
penningar med beräkning af 2 R 44⁵ Cens
pr Silfver Rubel och då må du gärna
välja, ehuru man inte för Norska
Spd kan beräkna sig mera än 3 R 44⁵

M

Men om du till denna Cours kunde för-
valla alla Rubel till norska penningar så
är det god affair. By Rubel kommer du
att få mycket, P. Svanberg säger sig till dig
skola lämna penningar för Skermer så snart
Midriff uttager dem. Jag beder dig bedja
honom söka att frivillig dem till Svenska
eller norska penningar om du enligt Sjelf
kan geia det. Jag ser att du äter på mig
tillignadt, ehuru du väl kunde förstå att
jag efter dina uppgifna klagen om penningar
brott skulle vara betänkt om remisser.

Då Skepps Weiket nu är så gott som
du uppgifver så måste ock den blifva anten
Skepps byggnaden blifva lämpad därefter och
händre ställa till ett Barge Skepp om 180.
Laster, Men ritning dertill måste du klappa
dig af Byggnads Lögren som ock bör
vara Skepps Weiket, By äke vill jag låta
bygga ett mindre fartyg för att kunna dakt

beräkna inventarierna från William, håll
för man sedan saken kommer i gång af det
mindre Verket som blir afseu bygga en
Skola om 80 Lärar ett Kommande år
då man får se huru Gud nådeligen låter
afförarna gå på det nu snart inbrändande
året. Något Sömmertid mera Raj Mjäl and
som du anders dig kunna sälja hemma och
i Calix, är väl g. värt Köpa - möjligen
kunde väl något kunna säljas till Luleå,
men deromast Raj får du Köpa allt hvad
du kan och har Rublar att betala med
till 6 @ 10 Rubel 10 Koppek. på Mjäl kan
lita blifva bedragen hvar för sig man och
ber nog se sig för. Med ren Raj är detta
inte fallit. P. Svantun remitterade mig
N. S. 970. Som jag till hans Ordet skan förstå
Peter måtte väl nu hafva feilgjett så att han
bli som man säger Skudfri Karl, detta skulle
få mig blifva en stor glädje. Från Herr Rönns
B

helt denna samt 2188 ny sk. C. S. Skulle ingifvas till landstämman

i Åbo fick påskunden emottaga underrettelse
att han d. 18 dennes fick min räkning remitterad
till Rådman J. Tanneker i Tornio N° 1000—
och dessutom kommer från samma man
till Rådman Tanneker för min räkning ytterligare
Siff N° 2500. måtte det nu kunna förväntas
alla dessa mektiga Rublar till Svenska eller
och Norriska penningar. för den N. P.
Kaplens räkning har jag i dag till Bern:
Spinnarier i Norrköping remitterad Siff 588.24.

Utan vidare för denna gång får jag
bedja dig hörsu alla de dina från hemmet
och din Pappa

J. Bergman Odag

P. S. Kommer om det får höra något om
Skinn priserne. Af den Tanneker äger
du emottaga de 3500 Rubel Siffer som för
min räkning komma till honom från den Reims

från Bechnake Komma på sin räkning inberäknadt
med 400 R^{dt} frakt förskott utgjör detta Præsum af

d. J. C.

Min gode Luv Bergman

Björkåkers.

Swidholm 25 Sept 1856.

Min Allskade Son! I dag hafva tusgäende 2 ne so r
kallade Hemningar blifvit mig tillställe, för det
första måste de väl vara o lagliga då de sakna
Domkaplandens präskrift, och för det andra så
miste väl tiden vara för kort då jag på 110 mil
afstånd inte gärna kan med en så kort
Hemnings tid sända mig Skedde att svara,
emellertid berer jag dig såsom jag förstår att
du gör Skota om Herr Nyström, på förhand
för att tala med Hånsdick. Menberg då jag
förmodar att båda de anförda anmärkningarna
är giltiga. Herr Nyström lyktes vara en
högt öfverlämnad mormiska.

Jag hade i går glädjen att emottaga och
efter lång väntan omfamna Gustaf som synes
frisk och rask Gudi vare därför tack och lof.
Gustaf blir dock inte många dagar hemma
han afreser till Upsala tro ligen nästa Måndag
Så att gamla Pappa får vara välkommen de

älskade för att åter sträckt taga afsked af
dem. Men så är det här i världen emedan
vi alla äro skadda på roten. Gifve Gud att
vi måtte väl behärika målet för vår resa så
att vi kunna slutligen alla frionade få samlas
i de eviga boningarne derifrån ingen Skil-
nads mera äger rum. ja Herren förbarma
sig öfver oss alla !!!

Anna köres äke af någon af de väntade
Skatorna om jag inte får Schonertus legre
hit för får jag äke mera lägenhet för några ve-
tor Ceder samma och två Haparanda om äke
Dyresius kommer med Schonertus Maria. Ut
Schonertus Maria äger jag köpta. jag köpte af
Zachrisson $\frac{1}{4}$ del till samma pris som förskrocks
 $\frac{1}{4}$ delen. I allmänhet råda här stor penning-
brist, jag skulle äke haft synnerlig hemning däst
för närvarande om äke jag kommer i hus händel
men däst fördras åter 21 i nästa månad 18,000 R. Gyl.
Priset på Salt har nu börjadt skiga avsevärt, här
på platsen, så att redan är betalt 5 R @ 6 R p Tennar.
och kommer sannolikt att skiga än mera, det
är gått att några Magazineerne fyllda på Näsby i
Svartåker samt i Haparanda. Då de för inkommer

Älskliga papperingar så vet du att jag behåller dem. Ly
om Agne och Maria med Gudnad komma in så behåller
jag minst 36 @ 40,000 ^{kr} till last ut dem.

26te jag har nu fått emottaga ditt välkomna af
217de dennes och inmhälet bemäkt. med Noach
är jag nöjd huru du behåller skrifva - du skall
nu inte rätta dig efter hvad Robert säger under
hans närvarande sjukliga period, det går inte att
att på honom vilja kanske några bekymmer uten
du måste likasom Pappa uti allt vara fördragssam
med honom. Om Gud nådligen låter honom till
halsen förbättras såsom det nu ~~gär~~ ^{gär} skedd på
de sista tiderna så komma och hans önsket
att förändra sig. emellertid må du nu skrifva
hufva Noach på mig. Robert får nu syssla
med byggnaderne på Näsby ^{med} egen smak
och önskar detta arbete hörs nu roa och
lifva honom. För den händelse det så skulle
skura sig att jag inte kan få upp något mera
mjöl och Raj så måste du så ~~ställa~~ ^{ställa} med för
säljningarne på Näsby & Björkfern att det
som ferms må räcka till nästa vint. priset
på Rajmjöl har med anledning att det förfärliga
Ragn som nu på de näste tider förfärligt

Samt till följande af de mer och mer ökade behöfven
inom landet skigit till 1 $\frac{1}{2}$ R 20 @ 1 R 22 $\frac{1}{2}$ p^{er} t^{on} i de 8te
Metter. Jag förutser att priset på Mjöl någ^{et} senare
i början komma att ned sättras något den uppe,
men längre fram kommer priset säkert att
stiga. För Mjöl som med ångbåten färd lastas
betalas 3 R pr Metter i Trast och en Raskare
som David Carlström befrestadt på Calix
har 1 $\frac{2}{3}$ R pr Metter samt för Planter 6 R pr loops
allt med 5%. Till dessa priser berede man nog
cirka räkna fraktkosten om Mjöllet skall säljas
@ 1 $\frac{3}{4}$ R pr Metter. Jag ser att det är i stort
perminne bekymmer och måste därför frige
till hvad Salström använder de inflytande
perminnerna, ty endast under de 2de första
Marknadsdagarna säger Gustaf att på Näsby
inflett 2,500 R, några veckor före Markn
naden skref Salström sig hafva inne mellan
1500 och 1600 R och hade då Mjöl att sälja
som borde hafva inbrakt en lika summa
till Marknaden. Högbygs bekände har mycket
förundrat mig, ty om perminnerna af honom skulle
vernimeras till den dag Bergman härstades så hade ju
varit bättre att lämna åt dig hvad du begärte

Stockholm den 14 Aug. 1862.

Käre Broder!

Efter så lång tystnad anser jag det
lämpligt att låta höra af mig, helst som jag tillika
har att nämna angående John, att han nu är kallad
att profläsa i Nya Lems Skolan Onsdagen den 27 Aug. att
Såsom lärare, desto öfvar han sig litet, liksom ike
dag med att läsa högt för mig, ike derföre att
han ike redan är approbabel, men för att appro-
bationen må ske så hederfamt som möjligt. Mammalen
nämnde, att du yttrat den förhoppningen, att om han
finne läsa litet Tyoka, så skulle han kanske komma
i 2:dra klassen. Dels kan han dock ike på dessa
veckor lära så mycket Tyoka, att han komme i 2:dra
klassen, dels är han ej heller så underbyggd i de öfriga
ämnen, att han ike måste, äfven i dem, en termin i
genomgå 1:sta karsen. Och jag tror twärtom, att
det skall blifva honom en fördel, att få åt-
njuta den förträffliga afskednings undervisning,
som gossarne få i första klassen. Det är en guld-
läggning för det kommande.

Efter 7 weckors frånvaro återkom jag
hem den 1 Aug. Jag varit på största delen af denna
tid på badorten, på Sylt vid Schleswigiska kusten,
och har allt skäl till tillfredhet för denna min-
aristelse, liksom i allmänhet för min resa, hvilken
jag hoppas Hio Gud ike ha afslipit utan sin frukt
både i ett och annat afseende. Hemkommen på
fredagen fick jag på Lördagen vara med om

Pyroniska familjens hemfödning till oss. Föregående
Söndag hade Sösköterna och Syskonen varit hos dem.
Jag fann familjen mycket enkel i sitt slag förtä-
gakt allt beflögt ledigt och väl. Som bekant är,
är fadren, General-Konsuln, ännu bort på sin barresa
och ämnar ej återkomma före den 15 September,
Sålledes 3de veckor efter bröllopet. Såsom likaledes
torde vara bekant, är detta utfall till Söndagen
den 23 dennes; redan på qvällen ämnar Wilhelm
gå ombord ~~med~~ den Norrländska ångbåten, som tidigt
på Söndagsmorgonen afgår härifrån. Gud vare med
dem och styr allt till det bästa. Angelica kan jag
ej annat än både värdera och hålla af. —
Morbror har utsett sin hemkomst till den 29 dennes;
alltså kommer ej heller han att vara närvarande.
Systrar Henrika med sina små och Annie med Sigrid
vistas på Dalarn och komma in några dagar före
bröllopet, — om med alla, vet jag ej.

Härmed har jag som slutat min red-
görelse. När vi träffas, om Gud vill, så få vi
spräcka närmare om sakerna. Mamma har, såsom
du lätt kan föreställa dig, mångfaldiga ^{bestyr} och många
besökande att emottaga. Men tyckes ha mod och
styrka. — Med förtjusning har jag såga, att John
är snäll, och blid och mild, såsom jag tycker, har
vunnit under den korta tiden jag varit fränoarande.
Det skall blifva en god sak för honom i vinter,
att få den dysselsättning, skolan gifves.

Lev väl! Hellsa Carolina med de frua, Johnen,
och andra vänner, som du träffar från släkten.
Från Mamma får jag ännu helningar! Carl Henrik P.

Käre Bröder!

Thure Lyster Henriks
lofvat att skriva till dig och för-
talja den sista veckans lundra-
så vill jag dock icke underlåta
att i korthet och brådskande
dig några rader i dag. Till Guds
lof får jag säga dig, att den sorg
som bläffat oss varit blandad
med mycken solma af Guds
frid och Hans ordets lugnhet.
Vi hafva känt oss närmare an-
slutna till hvarandra och oss
emellan tror jag mig utan
öfverdrift kan säga det - närmade
till vår träfare, som gifvit
oss en känsla af sin närvaro.
Och hvad vår Käre Fader be-

träffar, så hafva vi genom
den frid som varit utbudd af oss
alltsammans fått ett fast
hopp. Bisätningen skedde i
Linska kyrkan Ansgarii-festens
dag kl. 3/7. Liket hade varit
insatt i Hannas rum. Kl. 5 på
eftermiddagen - det var ^{Fredagen} ~~Torsdagen~~
samlades vi för sista gången
omkring hans stofttyd. Utom
de hemmavarande voro Augusts och
Alms familjer der samlade. Efter
frimåga uppsändes en tackfärd
till Gud för all det goda, han
genom honom gifvit oss, en bön
derom att vi måtte med rät
ödmjukt sinne kunna begagna
Guds gåvor, och med den flärd
löshet, hvar af oss gifvit
oss föredöme, en innerlig å
kallan att välsignelsen måtte
komma öfver honom för allt

godt hvar till han fått vara Guds
redskap samt en, som jag tror,
af Gud tillåten förhoppning att det flit,
som vi nu skulle utföra, måtte
på uppståndelsens dag återkomma
förklaradt. Därefter instämde
vi samfallet i psalmen 187, de fyra
sista verserna, och skildes vid
god trost från likrummet.
Begravningen på Lördagseugick
väl för sig. Flickorna hos
Malmqvists sjöng utmärkt vacker
kört från orgelläktaren. Jag samlar
den dig ett exemplar af ordet
och bifogar endast den erinran,
att Ps. 448 sjöngs såsom Cantat
på en annan melodi, än psalm-
bokens. Från kyrkan förb släktin-
gar och närmare vänner till
gravnen, der vi sågo kistan
nedsänkande och därefter skymde
då de hem, ty kolden var stark.
Hemma höll vi en måltid och

Nedskalig 29 Sept 1868.

derefter en fridfull begravning. Oss
barn, som jämte Morbror varit
närvid begravningen, var afven
närvid närvarande. Kom så
Söndagen. Den var så stilla, att
jag måste tänka på de orden:
"om sabbathen vore de stilla, så
budet var i lagen." Kl. 10 samlades
vi för att läsa predikaw och besja.
Vi läste den utmärkt sköna predikaw
för dagen, ners. Nydelserorden,
i Arndts postilla. Till slut kände jag
in om en mening att sjunga
N° 272 eller Te Deum laudamus, hvil-
ket vi också gjorde, stående och
öfverljut. Gud var med oss. Söndagen
var en underbar dag och afslutade
på ett oförgätligt sätt de sorg-
liga, men lifliga högtiddagarna
under den föregående veckan.

Emottag dessa ord mera
som antydnin gar, än som reda-
görelse för förloppet. Mycket
hafva vi haft att lära, mycket
att pröfa hos oss sjelfva, mycket
att betrakta. Min Carl —

Årskatt 29 Sept 1868.

Ålskade Broder!

For den Raikonna skrifelsen, af
julaften, som ingår under min borto-
varo till Petersburg, vill jag nu af ditt
hjersta hembära min innerligaste takk!
Dina rader är merendel icke så
många men de innehålla likväl så
mycket. Takk Ålskade Broder för den
fartfarande vänskap du skänker
mig. Måtte Gud af sin nåd också att
låta mig få ega denna för mig så dyr-
bara skatt!

Den omnämnda Petersburgsresan har i
många afseender varit rätt egenartad.
Man firade här hemma först den Käre Jule-
högtiden, sedermera har man dustades för
andra gången firat jul och Nyår m. m. hvil-
ket allt förordades med för en besynnerlig
kravla. Jag var alltså dagar i flera Gudsbe-
söket i Guds Kyrkans Katakomben samt
i vår lilla svenska Kyrka. I de första förtid
gick naturligtvis in i af hvad som händes
och hände, men det var likväl i många
fått upplysning att öppna och se hur
allt tillgick. Det var dock en annan och annan

Ålskade

alvar i sin Gudsdyt, såväl af de för-
namare som lägre klasserna, ty nästan intet
motsvarande fann man ejade i våra
föreläsningar. Jag öppnade på andra sidan
en Rysk Gudsdyt och derifrån var Svenska,
men hvornär jag blev både upprörd och
nedslagen. Jag förstod som oftast intet i den
föreläsningen men i personernas anseende och
känn jag så mycket som gjorde mig upp-
rörd och lät mig första annat än
hvad jag förtröt som dessa i almenhet.
Svenska kyrkan var det (särdeles för mig som
främmande i den främmande staden) högtidligt.
Det gick mycket gammaldags till, liksom i Finnland
och ant, presten mesade hela altaret.
Gudstjänsten - Predikan var kort men mycket
känslfull. Den gamle pastorn föreföll mig också
för att vara en ^{allvarlig} och sann Christen.
Nyårsdagen var jag också i den svenska kyrkan
samt stannade då på strax utanför till gubben
Stulle Rosma, emedan jag tänkte mig
gå och se på prestherrsskapet, som
föreföll mig en innerligt hjertiga
och träffiga. Det var också träffigt se honom,
nästan den största delen af församlingen
hade också stannat utanför till hälska
hann ~~en~~ gick, särskild till hvar och en, och
ansådde all välsignelse. På det nya året -
Det var ~~en~~ blev också inte af att jag besökte
pastorn, emedan jag ville inte göra det på
Nyårsdagen, och sedermera fick jag inte

Ed

3
Aela mamma si innerligt ifrån mig, afvunda
Wilhelms

Tän du till och lust att sända mig någon
sak då och då, wore jag innerligen tacksam,
men du har wad att säga si mycket som uppre-
tar din kraft, att det är godmycket ansett
och beaktat. Nu far väl attkade wän! beaktat,
och bjäde din unge wän och tjener

Johannes

Spurgården, Rosenwik den 28 April 80.

Min hære Broder!

Helt oföräntligt råttar
jag mig nu mer för att skrifa
några rader. Saken är den,
att mamma, efter att ha funnit
varit rätt rask under några
veckor, börjat åta lida af
sin hjertaåkomma och i
samband med dermed af en
sömnlöshet, som tycktes vilja
blifva absolut. Då man icke
visste, hvad man skulle
taga till, försähtes klossal,
och detta med en synnerligt
god verkan, mamma har

om han ikke ville vara
and på en af de anerkendte,
som gingo ut för att möta
Ega. "Nej," sade han, "jag
dyrkar blott en Gud."

Nu hafva Dillners Kon-
 firmations- och Skriftetal
 utkommit. Jag sänder dig
 under hörsamdag ett exemplar
 deraf samtidigt med detta brev.

Likadant är Gustafs
recept på kloral, afsedt för
dij, här närlutet.

Tarval, min älskade
Bruden! Gud styrke dig i dina
strider, och främje under allting
sitt verk i våra själar. Vi hafva
lygn i det yttre, efter förhållandena,
någa gestaltning ingen brist. Källa
de dina. Om det så praxar

high good preachers and warm-hearted and efficient
teachers, as at the Regent School. Sir William Wood.

verkligen få en god hjälp
i sömnlöshetens ^{nöd} i natt
är det andra gången hon
tagit detta medel, och det
utan att föregå några
moraliska följder. Natu-
rligtvis vill man inte an-
vända det annat än vid
det verkliga behövet;
men att det inte kan vara
farligt, synes deras, att
konstige kunna anlita det
i mått, ja t. o. m. i
arotal. Det har inte mor-
finens berusande egenskap.
Jag skyndar mig nu att
öfversända dig ett af
braden Gustaf utfärdadt

recept å detta medel. Det
tages just för än man vill
insomna, en full matsked,
och så sköljer man med
det med vatten.

Nu är du Norden,
skölden af judaserten bakom
ryggen. Man ser, huru stor
tidens svaghet är, och hvad
man inom kort kan hafva
att vänta sig af ett i ögon-
blickens snara fängelse
släkte. Gud gif oss att
i grund upptäcka ^{maran} dem
oss hjälpa, på det Herrens
matte rätt taga oss deras.
Erkebiskopen gaf ett värdigt
svar, när man frågade honom

Djurgården, Rosenwik d. 18 Juni
1880.

Min käre bröder August!

Af ditt bref, dateradt
den 12 d., ser jag, att du fort-
farande lider af sömnlöshetens
så kämbars lidande. Skatto du,
dyre Bröder, hafva nåd till tala-
mod, så skall måhända Herrens
linda någon lindring. Kammas
har fortfarande varit nödsakad att
använda kloraler, har dock för-
ökt att inskränka bruket deraf
till hvar annan natt, men det
har sina svårigheter afven det.
Hvad hennes helsestånd i
det hela beträffar, så är det såsom

du från annat håll hört: hon
har allt mer fallit af och stundom
såsom hon själv säger, haft
ohälskrifliga qual, synnerligen
under vaknätterna. Men att
döma af hvad som just nu,
d. v. s. i de senaste dagarna,
synes, är ingenting som bidrar
att hennes lifsnads slut skulle
omedelbart vara för handen.
Jag skulle tro, att du, med
afseende på henne, kan följa
din plan för nedresan, så att
du efter den 10. de i nästa
månad begifva dig af.

Thärkerlebo är uthyrt
till bokhandlaren Bonnier, men
innan han med familj
flyttade dit, gjorde Max i hem-

rikas sällskap en resa till
 Dalarna, i tanke att ombytet
 af luft möjligen skulle er-
 lynda någon lindring i krän-
 porna. Så var det väl icke,
 men resan hade dock sin
 betydelse. Bland annat var
 det talande till hälsan, när
 Mamma lät bära sig i en
 stol från Bergshyddan, der
 hon bodde, till Skärhallsbo,
 för att liksom säga det,
 sitt farväl, i alla fall se
 det för sista gången. Men
 Mamma fick också erfara
 en liten appropinquation från
 himmelen, i det att hon fick
 i sitt hjerta, ett hopp att hon
 skulle få komma till det

S. J. Mamma
 skulle hafva tagit till vara en såret halsduk, och hon möjligen
 Adolfs som följande skulle hafva öfver halsduk och halsduk
 hon tankar sig möjligen hafva glömt hos henne någon gång. Det är sant,
 att hon ändå har.

uppgiften i hvar sitt hjerta. Men också i Terrens i det
 betydligt större och större. Mamma du vilde förstå det
 möjligen också? Skönt, skulle de vara från Mamma sin bror
 varit.

sätta hemmet."

I sanning, konsten att hitta
 vägen till himmelen för oss, fattiga
 lyndare, är ingen annan än
 den att i våra egna hjertan
 finna barmhertighetens Gud,
 som är oss så nära, och allt
 jämt förskottar oss med
 sin nåd, för det att vi i kraft
 af densamma skola vända
 oss till honom med vårt hjerta,
 bön och beger och genom hans
 Andes upplysning lära känna
 vår synd, till botfärdighet. —

Morbror befinner sig nu,
 jämte Emil i Säter, der man
 har allt: brunnsväsende, kal,
 gymnastik, väl ordnat, och
 därtill i boden Laurell en högt

Det för hjertat smärtefulla, är åtanke
af vår kära Moders saliga död.
Det är icke någon fräls, när vi här
nåttje det uttrycket, ej heller någon-
ting som vi blott sluta oss till
af hennes föregående, nej icke så,
utan Gud gaf sjelf många bevis
på sin närvaro och den nåd,
hvarmed han uppfyllde hennes
hjerta. Söndagseftermiddagen genom-
gick hon den egentliga dödskampen,
hvilken ställde sig mot natten, och
kl. $\frac{1}{2}$ 12 ^{på natten} stog hon upp ögonen,
hvilka länge varit alldeles tillslutna.
Hon log då emot oss med ett him-
meliskt leende, såg ung och engelsk
ut, och nickade, hälsande med det
kära hufvudet, till den ene och
andre af de kringstående eller

Djurgården, Roserick den 26 Okt 80.

Min dyra Boster!

Som du lät förstå,
hafva mångahanda angelägenheter
upptagit mina tankar - dock icke
på något jägligt eller oroligt sätt - under
de senaste dagarna. Jag har haft
att träffa de för begravningen nödiga
anstalter och drickande afnew att
skrifva ett litet grafedel, ty, såsom
du af telegram redan vet, förrättade
jag den s. h. jordsättningen. Nu
är det allt bakom ryggen. Det
har, enligt Mammans uttryckliga
önskan, gått i stället. Tidigt i går
på morgonen affördes stafetten
på en liten ångbåt från Roserick

åtföljd af några af oss, och
kors från logårstrappan upp för
slottsbalken till finiska kyrkan, där
den sattes i koret och omgafs med
de införda palmerna, hvilka Monna
gjelf uppdragit och värdet. Kl. 12
samlade sig kongeluset hos Mor
barr och därifrån gingo vi i
procession, de små barnen först
och så de större och derpå sy-
skonen tjelfva samt vägerskorna.
Kyrkan var fylld, men utan trängsel,
och allden var andaktsfull,
och hade till det stela och kyrkan,
som brukar utmärkas dylika till-
fällen. Vi hade alltså ett uppskylt
intryck och många goda vänner
och ädla människor voro samlade.
Derpå gingo vi i 12 täktade vapen

ut till nya kyrkogården, där den
käre stofthyddan, som tycktes för
god för att nedmyllas, nedlänktes i
sin graf. Ruden gjorde dervid en bön,
hvari han bland annat önskade, att
hennes minne måtte för de unga
afkomlingar blifva såsom en ledande
stjärna. Efter afsjundande af de tre
sista verserna af Ps. 48te, begäfras
vi oss tillbaka till Rosenviden
och intaga där en minnesmålid
tillsammans med de kära vänner,
som åtföljt oss, hvaribland äfven
vor professor Claesson, Rudin och
fru Marretier från Upsala.

Men här bröder, hvad
mera än än denna kongens hög-
tidlighet och som till en del
förvandlar dem och heterer de

jag skrifvit i akt och me-
ning att det skall hinna
dig på födelsedagen. Hur
gera skulle jag icke, om så-
dant vore möjligt, för-
flytta mig i edert lag!

d. v. s. icke för en dag eller
den dagen, utao för någon
tid, ty ett omlyte, helst ett
sådant, vore mig nyttigt
och harigt när behöfligt.
Men öfvermåttan bra har
jag det eljes i detta husmet
på Rosenvik, och äfven
i de inre släktförhållanden
nåder inbördes frid.

Carl Aln är nu och för-
lofvad. etnos Forsell, gammal
bekant i huset och nu till Mo-
rika, är hans fästmo.

Hjertliga hälsningar till Carolina och
sössarne.
C. H. B.

så att det hördes i de
användande rummen,
utropade hon, några timmar
förr än hon andades ut
och sedan hon egentligen
sedan upphört att kunna
redigt uttrycka något, sin
förvisning att hon skulle
"leva i evigheters evighet".

Till sin mamma hade
hon förut sagt: "I himmelen
få vi sjunga i körer, och
mamma skall och sjunga
med."

Äfven hade hon
sagt, att Mormor flere gånger
varit hos henne.

x

Detta bref har

allt han tog mig i himmelen".
 Den 14 Okt. hade hon
 leende sagt till Sofi: "Jag är iko
 sjuk, jag är bara tröt på världen;
 och åter: "Det är bara en jätterfult
 värld, det är iko något roligt att
 vara här längre."
 En gång utropade hon: "Allt
 är godt, allt är gjort."
 På lördagen inträffade ett
 underbart tillstånd. Hon satt då
 upprätt i sängen ~~och~~ ^{och} såsom en
 bild, med hopknäppta händer och
 tillslutna ögon. Det såg så heligt
 ut, att jag iko ens ville störa
 genom att gå in, och varade
 öfver en timma - i sannings-
 lerbart. Söndagsmorgonen talar
 hon ännu till mig: "Ni skola

allt ondt och frälsat dig till sitt
 himmeliska rike". Och likaså till
 det ordet: "Gud vare tack för hans
 outhärliga gåfva".
 Men, kära bröder, allt han iko
 sägas i ett brev. Samman är denna.
 Vår kära moder lefde som en from,
 dog som en helig, och vardt be-
 grafven som en mader i Israel.
 Alla funno hennes begrafning upp-
 bygglig. I processionen gick blott närstående
 släkten, men inclusive barnkammare-äfrer
 från Upsala. Kyrkan var väl full af
 sorgklädda personer. Mamas palmer
 voro ställda kring kistan (skmälad, iko svart).
 Hushållsskolans flickor sjöngo. Mitt grafstal
 närslutes. Rudin gjorde bön på kyrko-
 gården vid kistan medfirande och upp-
 stående 487, 5, 6, 7. Därefter gemensam
 måltid på Rosenvid. Ditt telegram
 mottogs vid hemkomsten. Lof väl
 under rumormeragen.

Den tillfälliga bruden "Gud".
 1885. Det måste jag väl påminna om att jag skickade till henne
 en karta till henne. Den skickade till henne.

skapas om igen, hela världen skall
skapas om, helt och hållet skapas
om. Det är ett stort arkiv, det är
ihop smäraker. Man skall skapas
om af den andra materien."

Som sagt var, söndags-
middagen började den egentliga
dödskampen. Då quällen kom doktor
Häggström och tilljäd sig ett gifva
något "regifvande medel", men
lyckligtvis undanhållde vi oss detta,
ty efter en kort stund stillade sig
plågorna, och kl. $\frac{1}{2}$ 12 på natten
inträdde ett skönt tillstånd. Namnet
såg upp med leende blick och
englatik uppsyn, och helsade
oss med nickningar, hvar och en
särskildt, såsom från en högre
verld. Det förunderliga var, att

det var just öfver ansigtet såsom
af ett inre skev. Men något ord
lystrade hon inte. Därefter hade
ihop plågorna mera sådan kraft
som förut, ehuru döendet skedd
blev för steg allt in till det sista
utsläckandet tisdagsmorgonen
kl. 8. Tre nye stationer inträffade
ännu, hvarvid hon genom ett fram-
stötadt lifligt ja och genom
rörelser med handen gaf tillkänna
att hon var närvarande, höll
huvud som rades och genom in-
stämmande i de språk, jag an-
förde, aflade en härlig bekännelse.
Det sistnämnda ejde rum ännu på
tisdagsmorgonen. Hon bekännade
uttryckligt mitt ord, då jag sade:
"Nu har Herren förlöstat dig från

ni kommer efter, när ni kommer.
En annan gång: "Kära, älskade
Henrika, jag kan inte älska eder,
ni är så sköna, men Gud all-
mäktig kan han göra det, han
älskar eder." En morgon sade
hon: "Herren har frågat mig, om
jag är ringa i minas ögon
— hvad behöfver han fråga, han
vet det ju ändå." — "Jag är så
eländig, den allra uteslätte, men
— genom stänkelsblad^{et} att
de kunna vilja hafva de allra
uteslätte till himmelen, jag kan
inte förstå det, men — genom
stänkelsblad^{et} — Men huru
skola de då se ut, när de
äro döpsade i Herrens blod?
— Hög var det bra underligt,

1880 ca 112
dortill kom, att man andade
sich lof att för så många,
som efterfrågade, gifva någon
liten bekräftelse, och det i
en sak, der man på det högst
ville undvika profanation genom
repetering. Det blef då inte
så lät att sätta sig ned och
skrifa, innan det först gått
öfver. Men förstå, käro August,
var det nöjde för länge för
din kärleks deltagande. Nu
happas jag, att du fått ett bref
af mig, skrifvet kort efter be-
gräfsningen. Icke dess mindre
lemnar jag ännu följande
meddelande.

4. de Bondagen 1880
Några minne har oss till minn.

dit var såsom till afsked.
Ännu tisdagen den 1⁹ Okt.
var Mor äro och äkte, men
kunde sig dålig, då hon på
qvällen lade sig till hvila, tog
klosal, men fick icke efter
vanligheten någon drags, och
då jag på Onsdagsmorgonen
kom in till henne, var hon läsa
^{omtyckt} af klosalen till sin yttre
människa, dock innerst själs-
närvarande, hvilket jag väl
märkte, när hon - hvilket
eljes icke var hennes van att
göra - slog sin arm omkring
min hals. Det var såsom börja
till det förestående afskudet.
Sedermera myttades aldrig mer
under sjukdomsdagarna klosal

eller något annat döfvande
medel. Mor har fullt med-
vetande genomkämpat sitt
dödslidandes kamp.

Hvad nu denna kamp be-
träffar, så tog den först sin
egentliga början söndagen den
17 Okt. vid middagstiden. Der-
förenten torde Mor icke hafva
haft synnerliga plågor. Tredags-
morgonen (den 15) minnes jag, att
hon reste sig upp i sängen och
sade: „Att han (Kerres) icke kommer
nu; det är ju så skönt". Till
Henrika sade hon under sin frä-
varo: „Jag kommer en nu, om jag
^{älskade} bara kan". Henrika anmärkte
då, att vi snart nog kommeraft,
hvar till hon svarade: „Ja, väl kommer."

Vår gamla vän, fru Anna
Lindström höll till mig, tackade
för att vi stött på henne
att vara med — egentligen in-
bjudet någon hade vi inte — och
tillade: „det var en i alla
måddig begrafning, men så borde
det väl vara för Mamma“.

Jag vet ej, om jag om-
nämnt, att vid den iista af
Mammans stationer, hvilkä
inträffade kl. 3 eller 4 på tisdags-
morgonen, sedan jag yttrat
flera bibelspråk, hvilkas son-
ning eller besannelse på henne
hon på ett rörande sätt hade
gifvit tillkänna, jag derefter
till den församlade släkten er-
inrade, att det var på ring-

(den innerliga syndakänslans)
hetens, eller „eländhetens“ väg Mor
kommit till den nöd, som
hon nu i sin dödestund så
rikligen fick erfara, samt
att jag derefter — jag vågar ej
säga, huru visligt det var, Gud
allena vet och dömer — framkallade
hos en och annan af oss hvard
som måste bortläggas, för att
vi skulle blifva ett vandrings-
sällskap genom öknen till
det himmelske Kanarie. Men
viest är, att Mamma med rördhet
åttönder betygade att hon in-
stämde i hvad jag sade, och
synnerligen lifligt, då jag er-
inrade, att Prästören rikligen
hav befringnad ut oss och
att äfven vår nära bortgående

tonernas ljud, berättar Maria som stannade inne hos henne
och hon kom och gick ut till gården för att göra något och
och efter det fortsatte hon att sitta och skriva i sin dagbok.

moder vill utbedja oss den hon
hörde så väl allt hvad som sades,
och gaf på det lifligaste till be-
märligt bifall - med handen och med
rösten, men utan egentlig ord - och
när de Henrikka vågade en fråga
om mamma ville fortfarande tänka
på oss hos Gud, så svarade hon
ett hörbart "ja". Derefter nämnde
hon "Paul". Jag sade henne, att Paul
gick hem för att bo lite, men strax
skulle återkomma, och tröstade henne
dermed, att han vill klippa en liten
lärjung. Efter en liten stund hörde
vi ännu på hennes läppar:
"August". - Jag gick till instrumentet,
och började sakta spela och sjunga:
"Kristtrogna själ" - vi måste nu alltså gå
ut för att det skulle kunna lyftas lite
i rummet - och när hon hörde

När kistan nedförades i graven,
appresände Pridin en skön bön
och sjöng sedan 48te 5, 6, 7. Sedan
begåfvo vi oss till Rosenvik
och intogo en gemensam måltid
vid sittande bord i minnet af
den häre bortgångna. Vid
dessa slut yttrade jag, men utan
att dervid föreslå någon slags skål
drickning, att vi hoppades att
de vänner, som nu varit samlade,
skulle fortfarande vara oss be-
hjelpliga att vattna minnets
blomma på vår häre moders
graf. Dere gafvo då till henne
sitt hjertas instämmande. Vi
skildes, efter gemensam sång
och samtal om de yttre ting,
döden och uppståndelsen, kl. 1/2 7.

Sten A. 2 141.
män och kvinnor. Hushålls-
skolan flinkas sjöngs från lek-
taren. Först ps. 123, v. 6; derpå följde
Graftalet, som efterföljdes af sången
„Kristtrogne själ“ (se det tryckta arkivet), der-
efter sjelfva jordfästningssången,
vid hvilken alle i kyrkan när-
varande reste sig och efter hvilka
jag uttalade „det sista farväl“ (se
papperet); därefter sjöngs sången:
„Väl den i Herrens frid“; derpå
läste jag från altaret ännu en
graffbön samt bader vår och
vålsignelsen. — När vi så be-
gåfvo oss i vagnar till kyrko-
gården, var tåget stort. Utom
härvarande vänner till Mammas
hade från Upsala ankommit:
Pudins, Clasons, fru Masrelitz.

Stockholm, Djurgården den 8 Nov. 80. te.
Lä

Min älskade bröder August!

Det gör mig ondt, att
du så sent fått närmare under-
rättelser om Mammans sista
dagar. Men så är också förståeligt,
så lång, att äfven under bästa
förhållanden det efter nuvarande
förhållanden dröjer mycket länge,
så länge, att man är fröstad att
tänka att litet mer eller mindre
icke god mycket till. Nu hoppas
jag emellertid, att du får omgående
och snart äfven får omgående andra
bref, hvilket senare innehåller
några exemplar af det lilla
Graftalet. Detta är det tredje.

Om begrafningen har jag
viest icke kommit att nämna
mycket. den var dock hos många,
ja, efter hvad jag har hört, hos
de flesta närvarande efterlemnad
ett godt minne. Utan öfverdrift
kan jag säga, att den var fri
från den dysterhet och stelhet,
som plägar utmärka dylika
hög sorgens högtider. Vi hade
så anordnat, att ingen svart
lihvagn skulle komma hit
till Rosenvik, utan i stället
beställt en liten ångbåt, i hvilken
den häre stoftthyddan, (hvilken,
i förbigående sagt, var riktigt
angående att äse och äfven
på slutet så godt som luktfri),
affördes till logårdstrappan

tidigt på morgonen, och därifrån
uppkars i finska kyrkan, hvarest
vi oungäfrs kistan med de vackra
palmer, som Mamma sjelf uppf
dragit och som eljes stå hävade
på Rosenvik. Kl. 12 samlade
sig den allra närmaste släkten
hos mostern Deutsch och besaf
sig i procession till kyrkan:
främst gingo de späda tefningarna
— äfven Gustafs barn från Up-
sala — derpå ungdomarna, och
så bröderna efter ålder, hvar
och en med sin hustru, samt
jag med Henriks, sitt gamle
mostern. När vi inträdde
i kyrkan, befans den temligen
full, icke af nyfiket hopslupna
menniskor, utan af svartklädda

Stockholm, Djurgården d. 22 Nov.
1880.

Dear Brother!

Nu blott om yttring.
 Mamma har i lifstiden nämnt,
 att hon under de senaste åren,
 för Christine (facter) erlagt till
 underhåll 400 Kr., hvilka badan
 efter naturligtvis skola fördelas
 på dem bland oss, som till
 ett sådant lidnagande äro i
 stånd och vilja, såsom du, red,
 äro engagerade i saken.

Men vid ett besök
hos tant Lotta här i staden
i dag, nämnde hon, att fru
Stenström tillskrifvit henne

Mr Stenström bör i alla fall
ihw kunna anse sig bortglömd,
såsom jag ock föreställer mig,
att hon ike gör det, synner-
ligen om hon får höra om
tillvaron af lifräntelösherna;
men den der frågan till
tent Lotta gjorde ett mindre
angenämt intryck. Mamma
afträdde uttryckligen, att hon
ansåge alla Längre gående
anspråk akshöriga.

Emils och Vilhelms hus
 på af hufvudjulet, som finnes
 i den s.k. hyddan (trädgårdshuset),
 hvarst rätt ej lara finnes. Åfven
 ännu jag själv begagna mig af de

Mamma uttalade den önskan,
 att allt, om möjligt, skulle tillgå
 stilla efter hennes bortgång, och

Ad hoc ad assem. hanc. Nec in euq. ad actum
ad emellan. et alio p.videns qd. de hanc. ad hanc.
Hec de hanc. ad hanc.

och frågat, hvilka förmåner
hon åtnjutit af vår k. Mor
— naturligtvis, tänker jag, för
att anställa jämförelser och
på grund af dem göra yrkanden.
Sedant är obehörigt. Men det
ville jag meddela dig, för den
händelsen att du icke hört
det eller, om du hört det, det
dock fallit dig ur minnet, att
vår k. Moder för närmare tio
år sedan insatte i lifränte-
anstalten för Hilda Stenström
1000 Kr, för Mary Stenström
1000 Kr, för Sofi Högström
född Stenström 2000 Kr, för
Eriks Skjborg 1000 Kr, hvilka
penningar naturligtvis icke så
litet ökats under den sedan in-

sättningen förflutna tiden, men
dock nu först begynda växa
i en mera betydande proportion,
hvarför man bör dräja med att
uppsäga dem till räntebetalning,
enär man, sedan en gång en sådan
uppsägning är gjord, icke erhåller
högre ränta än den, som vid
uppsägningstiden motsvarar det
lävarande kapitalbeloppet.
Det bör således vara flickornas
intresse, att ännu dräja några
år. Till Eriks Skjborg har
Mor dessutom i testamente
bettämt 2000 Kr hvilka skola
innestå hos fru eller ad af
honne förvaltas, men hvarom
torde lämpligast vara att
icke nämna för autograph

Djurgården, Rosenvägen 7. 4 dec.
1860.

Min käre Bröder!

För några vecka
sedan sände jag till dig ett
bref af ganska trofast min-
nag. jag vidrörde deruti flera
ylster ting, som det synas
nu, efter Mammans död, är så
motbjudande att tala om. Men
det måste dock ske i sinom-
tid, blott att det kunde ske
på ett sådant sätt, att man
icke besläckade sitt sinne
och hjerta med dessa onödiga
tingens gräslut.

Har nu först flitigt

För Sofi torde det måhända
vara bättre att få påbörja sin
lifstiden.

Men när försigtig och
moderata icke är underbörjande
möjligheter att utgå kapitalet,
om du icke anser det vara i
deras eget rätt förstådda intresse.

En annan sak. Secker
hufva vicut sig, att Bröders i
Paris icke äro tillfrids med sin
mindre del i gåfodel. De hufva
fått i det närmaste 10,000 Kr. Men
hellre än deras tvista, skulle jag
anse att arvingarne gemensamt af
sin lott afstode tillammans 10,000
Kr. åt dem, så vore de likställda med
Kerrika, Vilhelms och mig i gåfodelott.
Emellertid afvakta man, huru
det visar sig. Men lät mig
veta, om du är villig, i fall de

Skulle vilja ha sin
fordran i tillgång till
sin ut - hvittas namn för
sin ut - hvittas namn för
sin ut - hvittas namn för

Andra äro villiga i så
ett uttalt onödigt
med tillfrids. Men
med tillfrids. Men
med tillfrids. Men

Stenström beträffar, så näm-
de jag, att Herr för deras räk-
ning insatt på lifränta-ansätt,
en summa penningar, att detta
skedde för ungefär 10 år sedan,
och att sål. summan förhållnings-
vis har vuxit. Det var för Hilda
L. 1,000, för Jenny L. 1,000 samt
för Sofi Högström 2,000; dessutom
och för Erika Nyberg 1,500 Kr.

Nu har jag hört, att dessa
penningar äro insatta på sådana
sittor, att man endast skulle
hafva rätt att få ut med
X) men
aldrig
kapital
uppsägningstiden utgå räntan,
sådan den då befinnes plus
den s. k. ansevinster/hvillet,
upptämnar derigenom att
Någon lottegre (under den förmånde tid,
ansättas, d. s. d.)

så här det dock stå en frutt,
att, om man så önskar, utgå
kapitalet, ehuru naturligtvis
då endast med den deså upp-
läpna räntan. Nu har jag
hört, att fru Stenström här
hafva någon skuld på hem-
manet, och har därför kommit
att tänka på, huruvida det
inte ~~var~~ möjligt vara för-
ddaktigare, åtminstone för
de lida ogifta flickorna, hvilka
outagligen komma att sitta
quar på hemmanet, att utgå
sitt kapital — om inte nu,
så dock vid den tid man be-
slutar sig för uppsägning
hvarigenom de blifva i stånd
att betala bort hemmansskulden.

angelägenhet, ehuru på ett mera
ofullständigt sätt, redan skulle
hafva besvarat frågan.

Jag anser det alldeles
nödvändigt att du samtycker;
ända till den grad att, om du
icke skulle göra det, jag dock
skulle - jag talar i förutskos-
hed på att på teckna ditt namn
och själv ansvara för afven
den anparten af beloppet. -

Leif väl, min älskade
Bröder! Herren vare med oss,
såsom han det visserligen
är och vill vara - hvad man
önskar, är att rummet allid
mer måtte lifva honom liksom
att på ett fullare sätt vara med
oss och röja sin närvaro.
Varen alle helsade! Din tillgivne
Carl H. Bryn

Stockholm, Djurgården 2¹⁰/₁₂ 80

Min bröder August!

Su komma jag åter
med idd affärskräk.

Saken är den, att vi alle
hafva insett nödvändigheten af
att göra något för utjämmande
af den olikställdhet, som genom
gäspolottrens uppkommit, till
Brewers. Icke nog med, att Brewers
är högt förbittrade, att många
människor erhålla mycket vatten
på sin kanustöperi-quarna, det
är dessutom i vår hände så
som något borde göras i riktning
af utjämmande af det hället. Och

doch är ingen af oss, med und-
tag af Wilhelm, hugad att göra
någon bestämmelse för Brewers
direktiv. Så hafva vi då utmün-
dane vi andre utom Wilhelm,
ty han har i denna sak, i en-
ligt med de åsikter som omfattas
i hans hus, sitt hufvud och sin kärlek
för sig — enat oss om, att vi
oskyldigt bö låta till Annie, som
hittills ells intet haft och nog
känner det mycket tungt att
någons taga af de för mycket
hushållsaktige anseende Brewers, utgå
en summa af tolf tusen kronor.
Det bliver ändå icke så hårbart,
enär arflotterna låra komma
att uppgå till omkring 35000 kr.
hvar på hvar lott. Jag har

uppsatt ett förslag till skrif-
velse till Brewers härom, dock
så att mit författarskap icke
skall framträda — det är på
anmodan af broder Gustaf
jag uppsatt det. Jag närsluter
här en afskrift deraf, på det
du måtte se vår motivering.

Annie är trof. icke uter
sitt tryck. Jag har efter Mammus
död haft två vänliga bref från
henne. Hon höres längta till
Sverige med härlig ärofull önskan
för sitt hemland.

Nu har jag ^{sig} strax efter
mottagande af dessa bref, tele-
grafiskt besvara det samma,
så framt da icke på grund af
ett föregående, som vidrörde samma

P. S. Det har nu
kommit mig i tankarna
att, för föruttagda fall,
föreslå att de af afsemda,
^{möjligen} kammanckjuten W. B. B. B.
shulle lemnas åt Annie,
som hittills alle intet eget
får. Dermed skulle twifvel-
utan Brewers äfwen vara
fuldt tillfredställda. Annie
har i sina bref betygat
mycket hemskänck för
Sverige - är antagligen
under ett stort yttre eller
inre tryck. Din
C. B. B.

påhålla, och att det nu höfves
 oss, då vi vilja utgemna och
 för fridens skull uppoffra, göra
 det på ett sådant sätt som
 öfverensstämmer med den mera
 fria hängaren till förhållandena,
 hvilka Mor gjorde gällande, och
 inte med den ofria, som utan
 vidare håller lanken. Att disponera
 till Annies (en ockupat) lög har
 tynts mig vara en värdig slut
 sten i Mors anordningar, att
 göra disposition till Drewers
 synes mig vara att gifva dessa
 anordningar en démenti.

Telegraferas såv i denna
 fråga, så att vi få veta din
 tanke.

Tillgifvet
 Carl—

1870 10/12
 Min älskade Bröder!

Ehuru jag nyss
 har tillskickat dig ett brev, sätter
 jag mig nu efter några timmar
 ned för att skriva ett nytt. An-
 ledningen är ingen annan än den,
 att jag redan, efter samtal med
 bröder Gustaf, förhållat den
 motivering, som jag närligt mott
 brev och som, ehuru hjertligt
 hand och sorgfälligt stiliserad,
 dock hade det felit att smaka
 något af "Qui Secuse, Secuse",
 och i stället andade mig
 till en helt oöfver, af honom

uppsatt, genom hvilken döde
i sak ingenting ändras.

Meningsförfäktighetens
inom de närvarande med-
lemmarne af storkrets-krets,
gäller alla ike: "Skall något
lemnas åt den missnådiga
parten?" utan endast: "Skall
man lemna direkt till Brewers,
eller skall man lemna till
Annie, som hittills ike fått
det minsta i arfveräg och
som trofvelsatan nu känner
det ganska lätt att helt
och hållet vara beroende
af mig och dotter." Mor
hade flere gånger haft i sin-
net att göra någon disposition

för Annie af Sigrids arfrott, men
då den senare nu blef så be-
tydligt förminskad - liksom alla
andra - så ansåg hon
sig ike mer kunna det.
Morbror tycker, att man höf-
ligen skulle lemna åt Brewers,
med uttalande af den önskan,
att medlem skulle lemnas åt
Annie, och denna mening om-
fattas af Vilhelm. Vi öfrige
tycker deremot, att detta innebär
här ett slags ogillande eller
underkännande af vår k. Moders
vått att, medan hon lefde,
disponera olika gåfroloter
till den ene och andre allt
efter som hon fann behöfva

Stockholm, Djurgården 227 dec.
1880.

Min käre Bröder!

Än har jag fått
ditt bref af den 18de. Du uppfattar
så riktigt ståtningen,
och talar så hjärtföreständigt,
att det undergör mig. Men
för att nu strax gå in på
den tanke, du utkastade i
afseende på bröder Vilhelm,
så anser jag alldeles icke,
att någon ting i den vägen
behöfver göras, och var det
visligen gjort af dig, att
du meddelade dig föret med
mig här om. Jag har ingenting

Än har jag fått
upplefva den dyra jultiden.
I tron har jag dock haft
det godt i min ensamhet vid
den dyra tanken, som högtid
upplifvar. Det är dock en
underbar ting med vår salig-
hets hemlighet, särskildt såsom
den framträder sammansatt
i Jesuskärnet. Jag firade
juldagen i den nya gudstjänst-
lokalen här på Djurgården
(gamla skolskolan) och ännu
upplifade mig dervid innerligt.
Måtte Herrens hand velsigna
ordet i våra hjertan, så att
det blifver fruktbarande till
vår kärlek. Det är en sanning
Jesus vill sjelf, i och genom sitt ord,
genom tron implantas i hjertat.

Än har jag fått
upplefva den dyra jultiden.
I tron har jag dock haft
det godt i min ensamhet vid
den dyra tanken, som högtid
upplifvar. Det är dock en
underbar ting med vår salig-
hets hemlighet, särskildt såsom
den framträder sammansatt
i Jesuskärnet. Jag firade
juldagen i den nya gudstjänst-
lokalen här på Djurgården
(gamla skolskolan) och ännu
upplifade mig dervid innerligt.
Måtte Herrens hand velsigna
ordet i våra hjertan, så att
det blifver fruktbarande till
vår kärlek. Det är en sanning
Jesus vill sjelf, i och genom sitt ord,
genom tron implantas i hjertat.

nämnt om den saken för
Morborn, och ännu icke
heller göra det; har intet
skäl att tro, att något
missnöje skulle ligga
ad qno hos V. s. Genom
anordningen för Annie
har så väl a. Brewers sida
som a. Vilhelms, efter hvad
jag kan finna, en full be-
lästnhet inträffat. För sakens
egen skull är jag och tack
saw till Gud, att så fäst
ordnas. Det hade varit led-
samt att åter träffa Annie,
när hon, såsom meningen
är, i sommar återvänder
till Sverige, om hon icke

varit ihjälkommen med
någonting efter Champus.

Kort sagt, jag vet
nu ingenting större eller mindre
sterblus-delegarne såsom
sådana; allt synes ordna
sig i fullkomligt lugn.

Annie har uttryckt
sannadfull känsla för Mamma
och delvis bland annat i
bref till en vän sagt, att
hon varit smärta af att
sinne hafva fått någon tak-
till minne efter vår k. moder.
Jag har därför tänkt hem-
brenne från hett en soffa
och fyra stolar, hvilka jag
är viss, skola tillföra mycket behag.

grund af den villighet du
uttalade att göra något, der
kärleken för Mammans minne
skulle kräfva det. Men om
detta fallet är af den naturen,
det ser jag dig med full-
ständig frihet pröfva och
bedröfva gifva mig red-
talet af din pröfning till
känna. Ansér du, att något
bör göras, och är du der-
till villig, så förbehåller
jag mig att vi då förena
oss om den saken. Men
under det nu löpande året
tilltror jag mig på den redan
anförda grunden icke att
utan en viss svårighet ända
komma något i den vägen.

Saken brödshariche. Du
G. naturligtvis hoarhen har,
eller vill göra något an-
språk, men oangenämt
är att tänka, att en vän
till Mamman skall i sitt
hjärta ansé sig vara sviken
i en, efter hennes sådant att
se, berättigad förhoppning.

Ännu en sak, och
den likaledes oss emellan.
För den kommande som-
maren har hos mig velat
tanken på en Norrskottens-
resa, om en sådan ejes
läte sig sammanställas med
dina eller mina planer. Men
har du kanske tänkt på

att komma ned till Stockholm.
Om så är, så vet du, att
hos mig finnes rum. Men
det är lång tid till dess.
Herren styre våra vägar
och beslut, och gifvas oss
nåd att anbefalla oss själfva
och allt i hans hand.

Hälsa de dina fränder
din tjugufve bröder
Carl.

Sjögården, Rosenecks den 15 Jan.
1881.

dä tillgångarna voro större,
närh. ihågkommit fru G. med,
som jag tror, den ifrågasvarande
samman. Skulle den nu i
sin helhet gifvas henne, så
vore det i alla fall icke mer
än 850 Kronor, enär Hammar
i sin testam. hade efterlämnat
ett kvant med påskrift till
fru G., hvilket jag tillställt
henne och som befunns inne-
hålla en sedd på 100 Kr
med de orden bifogade: "Till
afsked, från en vän", och
jag derefter vid ett visst
tillfälle ytterligare lämnade
50 Kr.

Detta omnämmande gör
jag nu helt och hållet på

försäkrade mig vara okun-
 mig derom, gaf hon mig barslig
 öfversenhet till mamma, att hon
 "ingenting fäto af Mamma, fastän
 de så lång tid varit vänner".
 Du förstår, huru detta kändes
 för mig. Jag sade, att när jag
 längre fram möjligen blefve
 i tillfälle, skulle jag söka se till,
 hvad som kunde göras. Nu är
 förhållandet, att jag s. n. har en
 större, men här utbetalning såsom
 en dyrbar gård till Mammans minne,
 men skulle längre fram gärna vilja
 lemna någon ~~gäld~~^{ting} till fru G.,
 så att k. Mamma icke må hafva
 någon slägs ogulden fördrän-
 efter sig, helet som jag minnes
 att Mor i ett äldre testamente,

Thordt
 hon dock
 efteråt af
 granula-
 genlut un-
 dantad sig.

Hvar? Svaret!

Helt som, emellan den påtagliga

gato af min mor. Men
en dylik præge af mindre om-
fang tillader jeg mig til frite
beskrivende af dig omrømmen.

Lørdagendit er — men utryk-
ligen oss emellan allena —

att några veckor efter Mamma
dod Mrs Selma Gyllenspalin
kom till mig och nämnde,

att Mamma, när hvar fru
G. stod i begrepp att köpa
den del af Pönnöik som

hon nu äger, uppmunttrade
henne därtill och gaf henne

„nå ike löfte“ men „en för-
hoppning“ att om en förskick-
ning af 1000 kr. Hon frågade

mig, om Mor ingenting för mig
derom ännu, och då jag

Stare? Snarare August!

Det är
nu flere
år sedan,

framgång med afseende på
Herrens verk hos dig, säger du.
Ja dyraste bröder, visst måtte
vi smärtsamt vidhållnas det,
men så få vi också tänka,
att Herren verkar i det för-
dolda, om också vi icke så
tydligt förspörja hans ver-
kande, och med en djup bön
i vår anda anbefalla oss
åt hans nåd. I sinom tid
kommer väl frukten fram.

Det är förunderligt, hur
människan så till sågandes
är den på Gud och sig själv.
Allt är inverterat i henne och
miste på det sättet fattas,
men vi äro med våra tankar
bundne vid ett utöfret före,

stämningssåto. Mammans död
lärde mig att fatta döden,
på ett helt annat sätt än
förr; jag kan säga: på
ett mera inre sätt. Men
så måste också vår Träfsar
och hans verk fattas. Kristus
är hvarje människas innersta
hemlighet, och långt bort
hafva vi sannoligen inte
att söka honom.

#

Compensationsfrågan
till V! torde, såsom jag i
mitt föregående och du nu
senast antyde, skäligen
få falla. Ingen har haft
någon tanke ditåt, och inte
ett ord har i den saken

Har? Enkel? Svaret!

för dig en dröm, som dock är mer
än en blott dröm, emedan den påtagligt
har en bakgrund af realitet.

Fru Svanström, den gudfruktiga gamla
frun, drömde två höstar (November) tvenne
nätter i rad, att hon befann sig bland
blomsterkullar. Fjärde natten var hon
på samma sköna ställe, men möttes
då der af Mamma, som frågade
honne, om, "how villo smaka, huradent
bröd de hafva der," hvarpå hon
gaf henne ett stycke. Fru Svanström
smakade då en lyxhet, hvilken, såsom
hon sade, icke kan liknas vid någon
ting på jorden, utsknade deraf, men
erfor ännu en stund efter upp-
vaknandet samma outsägliga lyxhet.

#

Du saknar en natt

Käre bröder August!

För icke länge sedan
mottog jag ett härligt brev från
dig, och nu åter, den 15 Jan, ett till.
De göra på mig ett godt intryck,
emedan de tala om som utgå
från lifvets bepröfvelse; för att
icke tala om den underveckelse,
som beror på din tränga och
oklandade vänskap — något, som
lifvets strider hafva gifvit ett ökad
värde åt. De strider har jag
verkligt fått vidkännas, men
derom är icke nu allt tal.

Som sagt, mellan oss
ningarna är nu, så väl som den

vetat, att ting väl. att du inte
spätskemat ditt namn på hand-
lingen rörande Annie, kan
omöjligast i hennes ögon på
något ^{väl} misförstås, när hon
väl vet orsaken. Dessutom
hade jag anledning att skrifa
till Sigrid, och nämnde då, att
alle delegaterna i storkhuset hade
med glädje förenat sig om öfver-
enskommenheten till förmån för
hennes moder.

#

Men nu något annat.
Det ser ut, såsom skulle vår
kära Mammas hafva längtat
att få något bud till sig, så
lyckligt hon än är på sitt rum.

Gamla jungfru Skogdalen Berg-
lund hade strax efter "fruns" död,
att hon skulle helt snart komma
efter. Så har det inte gått. Hon
blef sängliggande sistlidne Söndag
och dog nu i torsdags - det var
den 13 de kl. 11 f. m. Hennes
dödsbudd var ganska lindrigt,
men märkvärdigt nog var det
en förvånande likhet med hennes
i afsceende på sjukdomen och
dies ytringar. Man kunde inte
annat än till en del precis igen-
känna hvad man sått vid mors
dödsbudd. Visst var hon också
om sammanträffandet. På
tisdag kl. 2 sker begravningen. Jag
måste berättas

på, och Herren vill komma
till oss och välsigna oss med
sitt rikas skatten, som bättre äro.

I mitt ensamma lif har
jag haft ett litet afbrätt, i det
att bröder Pudin har varit hos
mig i en vecka. Men ensam-
heten är också här, och hög-
konsten af h. Mamma då
lifligare.

När du skriver, nämner,
om du nu har mycket be-
håller att vara på. En god
hjelp vid alla sådana tillfällen är
den tanken, att vi snart nog skola
afslutas hela denna världens. Detta
sistnämnda har jag aldrig förr så
förestått som nu, genom Mamma's död.
Välkommen hjertligen de dina.

Din
Carl W.

Stockholm den 28 Jan. 1881.

Käre bröder August!

När kommer jag
på ett litet besök och tager
mig dertill anledning af det
sammanträde af storkhushäl-
sarene, som Morskro's går
föranstaltat. Det ämyftade
endast att diskutera förslaget
till det blifvande erfekiftet.
Allt gick utan någon slags
svårighet. Hvad din lott beträffar,
så var dess gestaltning giffen.
Kanske du har till beaktat,
att lottarne blifva hvar den
på 35,500. Hvar och en af oss
gjo (Emil undantagen) måste

tils vidare öfvertaga en ejen-
ded af Valdemarsudden, hvilken,
i det hela är beräknad till ett
värde af 7000. Men när-
mare och bättre vill Mostern
sjelf redogöra för alltfammans.
Visst har det gult bra underligt.
Vi öfvertaga alla Valdemarsudden,
utom — Emil.

Men den vidlyftiga
berättelsen om fru Guldenspalen,
hvilken jag i mitt sistä bref
anbränte, skall du ideo fästa
dig vid. Lemna den sakas
ur dina tankar. Jag får skjuta
den efter mid och lägenhet, såsom
man säger.

Du förstår, att jag
på intet sätt skulle vilja

undandraga mig kistan till
Christine (faster), men f. n. är det
verkliga fellet, att många eller
åtminstone några af liknande art
äligga mig, hvadan jag måste
vara tacksam att i första hand,
vara befriad från deltagande deri.
Paul och Gustaf äro ideo heller
att nämna ^{på} ~~deri~~. Deremot synes
mig Henriks och Vilhelms kunna
bidraga, men derpå får man
tänka litet längre fram.

* * *

Min käre broder, ideo gräsa
jag mycket med mina tankar
i dessa sländiga egodelsför-
Nej, visserligen ideo, men de
måste dock vidröras. Vi hafva
i samning vigtigare saker att tänka

arfskiftet lägga ut för dig
och derved då också inbetala
min del i gåfvan till Fru G.
Ja, låt detta vara min om-
sorg, låt mig såsom ditt
olika lägga ut hvad som
vid arfskiftet kommer att
såsom tillägg af dig fondas
och lämna hela denna
omsorg.

Och, att minn rader kunde
hafva någon underquäklad uti dig,
såsom dina hafva för mig! Du
behöfver nu inte besvara dessa
rader, emedan det anstränger dig,
och ingenting är, som kräper
svar.

I dag har jag något
vid Mammans småsaker i

Djurgården, Rosenort d. 5 Sept. 81.

Min älskade Bröder!

Haf tack för ditt nylige
mottagna, kärlekfulla bref
med den närslutna vaxeln.
Du tager dessa saker på ett
sådant sätt, att det gör hjertat
innerligare godt. Sant är, hvad
du sade, att det är godt att
sitte dröja för länge med dylikt
verk. Jag gick genast till Eken
ogren, träffade endast Sundberg,
och fick löfte om penningar efter
tre dagar, såsom det stod på
vaxeln. Alltså om tre dagar
besifvar jag mig till Fru Gyllen-
med vår gåfva från kära Mamma.

Jag säger henne, att vi båda
hafva förenat oss om den,
men att du lagt ut det hela
och derigenom möjliggjort
den snara verkställigheten.

Att du har bekymmer
i affärsväg, går mig till hjerta,
men innerligen tröstar det
mig, att du icke låter dig
nedtryckas deraf, utan lemnar
allt och går till det välgörande
kroppsliga arbetet, och för
öfrigt till den hjälp som än
bättre är.

Arfskiftet synes nu
gå för sig i all fredlighet.
Endast gör det mig ondt,
att hvad du har att betala
lär gå till närmare ett tusen

kronor mer än hvad du
gifvit Mostnor anvisning
på att lyfta. Men kan
jag för den lilla resten hjälp
med någon korgen, så ville
jag det gärna, skall och
så snart som möjligt i
vår inbetala den försträckt
summan för fru Cyllenspelare
jag skulle nog haft
godt om penningar och
gärna kunnat lägga ut
för dig vid arfskiftet, om
icke de till vår kära Mammas
minne hörande kärleksfullt
tagit dem i anspråk. Men
nej, har du för närvarande
någon svårighet, så kan
jag utvaga mig att till

en handslåda, der hon brukade gömma hvad hon ville lägga i förvar. Det talar så lifligt till hjertat att vidröra de saker, som den bortgångne lemnat i det skicket de nu anträffas. - Jag minnes, huru lifligt mamma på sin dödsbädd, på några timmar förut, hon uppgeaf andan, gaf sitt instämmande till barna, då jag till den förfärlade sligten yttrade din önskan att vi måtte bilda ett vandringsfällskap, en karavan, genom åknen till det utlofsade landet. Mätte Herren dertill bereda allas hjertan,

såsom han hittills hjälpt
oss genom de många
svårigheter, som hotat oss
splittring, och dock blifvit
öfverunn. Hjertats öring,
det är hufvudsaken. Verlden
miste ut, om Jesus med
sin kärlek och frid skulle
komma in, det för man
nagrande och under för-
nyade smärtsamma bekant-
skaper med sitt hjerta erfara.

Har nu så innerlige,
helsad af mig och från de
runt, som stöde åtenkela
vår älskade Moder i minnet.

Den tillgifne
Carl.

Stockholm, Djurgården, Rosenwitz,
den 21 Febr. 1881.

Min käre bröder August!

Haf hjertlig tack
för ditt bref af den 6de.! Så
sjukligt eller snar du än är, haf
dick dina bref för Mig en viss
frihet, hvilket, såsom jag författ,
kommer af den andel som hjertet
har uti dem.

Ja viest är det något
att tänka på, att det nu genom
omständigheternas gång så fogat
sig med Valdemarsudden, som
för ögonen är. Det är och en fö-
rmälselse om, huru Herren är till
fruktandes.

omdag några exemplar af
en af Linné bearbetad psalm,
eller sång, hvilken jag i ett
mindre antal exemplar låtit
trycka endast för närmaste
anhörigas räkning.

Jag har ännu ej framfört
till systrar Henriks den kärliga
hälsning till henne, men skall
gå på det, ehuru tilliggande så-
som min åsigt att hon san-
nolikt gör riktigt i att för
sommarens förblifva på ett an-
genäma och nu först ordnade
sommareställe i Solids.

Gott är, att du nu velat
åtaga dig faster Christine. Jag
har här många att tänka på, och
skulle nog hafva litet svårt att

J. W. afvenstam anmät. Åfvenstam var det så angående
att mig att ha deltagit i det som hvar som utlysten. Sinfult
svart.

Enligt förtä mening
skulle vi nu haft vårt arfskifte
den 9 Mars, men som om
några veckor 10 procents ut-
delning lär vara att förvänta
ur Emils konkursen, så kan
man beslutit att uppskjuta
skiftet, enär genom det samma
storbhusets försäran i konkurs,
betydligt lär minskas, och följ-
aktligen utdelningen, blifvit för-
hållningvis minskad, om
skiftet gått fört.

Min skuld till dig,
425 Kr, hoppas jag utan
svårighet kunna inbetala till
den 1 April. Om du des-
förinnan skulle skrifva, så
låt mig veta, om jag skall

inbetala pengarna till Eken-
gren, eller huru eljes.

Korbror har såsom
arvode för sitt sittnings-
manskap af storbhuset mot-
tagit 1,000 Kr. Han har verk-
ligen haft mycket besvär
och omsorg, dels under det
sista året då han skötte
Mammans affärer, dels nu
för storbhusets väkning, och
då var det ju gäst att få
gifva honom ett bevisande
erkännande, allra mest då,
såsom jag är öfvertygad,
det ännu hade värde för
honom.

Samtidigt med des-
naden sänder jag under hos

till fru Gyllenpalme. Haf
hjärtlig tack för din hjälp
dervid. Det skulle väl
vara en liten nämta till dig,
men jag tänker att den
kan gäldas på annat sätt.
Kronor 425.

Ärsta hälften af som-
mareu har jag ännu till-
bringa i Petra, du jag ännu
ej varit, men, som jag tror,
skulle böna vara någon tid.
Hvart min väg sedan vänder
sig, får jag längre fram se.
Om du på din tillämnade ex-
tändda resa kommer till
Stockholm, så underrättas du
väl i tid, så att jag ej må vara
borta. Din hjertligt tillgifne
C. H. B.

C. 15/3 1881

Älskade Knuden August!

Det är nu så ganska
länge, sedan jag skrif till
dig, att det väl kan vara i
sin ordning, att jag låter höra
något af oss.

Det har varit märkvärdig
vinter så väl i naturen som
i människolifets historia:
ihållande kold och mycken
snö, ovanlig dödlighet, och
särskildt många döda bland
dem, som haft en framstående
ställning. Det lider intet tvifvel,

att Gud på detta sätt klapp
par på människornas hjerta
och söker att bana väg för
sitt ord. O att hans afsejt
satt vunnit hos oss under den
korta tid vi hafva att vandra
här!

Inom de särskilda gre-
narna af släkten är nu ett
ganska fridamt förhållande.
Emmelsdagen boar alla i
Stockholm, boende samlade hos
Vilhelms. Eljas hafva vi inte
mycket utgångskraft med
hvarandra, särskildt och de
igenom att Wilhelms gård hos
Alms och Emils, och de andra
fruktat för smittan.

Det förmåliga arfskiftet,
som var tillämnadt den 9 Mars,
enar alla är klart, har blifvit
uppklärt på grund deraf
att utdelningen ur Emils kon-
kursmassa så är att förväntas
med 10 à 15 procent, och det
på sterhusets lott fallande
beloppet betydligt skulle min-
skas, om dessförinnan Emils
skuld till sterhuset var
minskad med det såsom
hans arflott betraktade be-
loppet. Men emellertid be-
räknas oft emellan allt från
den 9 Mars.

Som synes, när slutet,
här min häft af gifna

från oss gifvas till att delta
med oss, så mycket mer som
du (eller ditt bolag) dessutom ejde
en fonden i Emilika masen.
Dervid har det och förblifvit, till
dessa jag nu hör, att Mostros har
skrifvit till dig. Emellertid hafva
bröderna icke närmare för sin
del beslutat sig, endast att de
gifvit Emil till kännas att de
hellre använda medlen till af-
betalning af ommånds skulder
än till att till gubben Bolengli
inbetalas det som återstår på
den summa han ötagit sig för
Emlis bos inlösnings (10,000 kr, hvar
6000 äro guldrar genom underhand
försäljning af det ofruktbarhetiga).
Alltså: du har fritt att för din

Qvirgärden, Rosenvik d. 2 April
41.

Min älskade bröder August!

Da jag nyss var uppe
till Mostros, lemnade han mig
till genomseende ett bref från
dig ankommet bref. Jag fick
der vidare förklaring af
naturen af de bekymmer, du
dragit med under den senare
tiden — jag menar: de kunnade
förhandlingarna. Behöfver icke
särskildt gifva dig tillkännas
min hjertliga sympatti. Skatte-
sade mig, att han icke kan
tänka, att Hummel skulle
kunna handla i strid mot

en så klart och sandt
afgifnen protest, som din
skrifvelse till honom var.

Men hvad som för-
anledt mig till dessa raders
medskrifvande, det är att jag
af brefvet såg, att Mosters
hade skrifvit till dig an-
gående användningen af de
penningar, som väntas ur Emilles
konkursen. Denom vill jag
saga mitt ord:

Ett samtal har förevarit
sysseln emellan, men utan
bestämt resultat, undan-
tagandes att de alle hördes böja
för att i den ene eller andra
formen använda dem för
Emils bästa. Men hans an-

gelägenheter befunnos mång-
sidigt förnedlade, och dessutom
hördes behof uppstå för
hudsken i sommar. Jag sade
då bröderna, att det vore ju
godt, om de ville handla ge-
mensamt — för min del vore
jag lugnad att i denna sak
inolera mig och använda
det inflytande beloppet till
afbetalande af fru Branden-
burgs och Hanna Lührus' fordror
hos Emil; hvad åter dig be-
träffar, redogjorde jag för
hvad du utlagt till fru Bran-
denburg, till Rosenbrade, och
citagit till Christine; hvada
jag icke ansåg att någon
slags påstöt (om möjligt kunde

*) Denne utgår blott 100 Kr.

del handla — jag menar natu-
ligtvis: i allt, d. v. s. äfven från
grundlagenhetens synpunkt,
fritt att handla såsom om
sittet omnämmande blifvit
gjordt.

Aulederingen dertill, att jag
förklarade mig vilja handla
på egen hand, är den, att jag
anser, att, när jag till Emil
tills vidare afstår det hys-
belopp som Henrika till mig
inbetalar för Rosenwinståningen
(1000 Kr), så har jag med skal
använda de medel, som ur
hans konkurs tillfalla mig,
på ett sådant sätt, att de
på en gång äro använda
i hans sak och derjemte

gick väl för sig. Hvad man
gjorde så

Emil återstår mig nu för en
långtids resa. Herren hjälpe honom.

mig till godo sedan jag
nu öfvertagit gumman
Brandenburg och denna Emils
sak så på det sätt blifvit
min). — Först sades utdelningen
komma att blifva 10 procent, nu
har det, ehuru med ovisshet, sagts
15 pr.

I förgår afseende jag i
rekommenderadt bref de 42.5 Kr,
som utgjorde min välförtull från
Gyllenpalm. Hoppas, de nu komma
fram. Haf tack för den hjälpen,
såväl blott för det materiella, utan
för hjerteligheten, hvarmed du brö-
derligen styrkt mig många gånger.

Må vi alltid vara förenade
i braderlig kärlek och braderligt
förtroende — du som heter
din tillgifne brader C. W. Bergman.

Merande och undertryck
gick väl för sig. Hvad
sagde blott till honom så

Emil bereder dig nu för ut-
ländska resa. Herren hjälpe honom.

namn, inlästa brett.

Det är verkligen att förundla
sig öfver, huru väl allt varit
ordnat sig, der intygterna varit
så pass nöjda. Gud goda lund
har varit med i våra anse-
ligheter. Måtte vi blott all-
tid kunna tacka honom för
hans mångfaldiga barmhertighet.

Om måndag har jag in-
lämnat hela skriften till en minne-
smältning i Mammans gädda våning.
Jag hoppas äfven på se Mon-
telius och Wille och hvarskan. Ulla.
Maria Gustaf har kommit från
Upsala.

Emil bereder sig nu för ut-
ländsk resa. Herren hjälpe honom.

Hälsar alla de dina.

Illquifact C. H. Bergman

Djurgården, Rosenvik den 7 Maj
1881.

Käre broder August!

Är sist bestyrt
som sammanhåller med vår käre
Mammans kostgång undanstående.
I går hade vi nemligen det länge
motsädda arfvet. Det föregående
har morbrors Deutsch, som inlämnat
till middag samtliga arfvingarne,
de härvarande, jemte tvänne gode
män, Herr Papp och Lundberg, för
att strax på eftermiddagen
företaga sig lundlingarnes kollen-
nerande och undertecknande. Allt
gick väl för sig. Hvad mer sig
särskildt beträffar, så belöpte sig

de kontanta medel, du hade att
upphåra, till Kr. 1,717. 21, hvaraf,
om jag ej minnes orättf. 1521 ur
Emilska massan och resten genom
andra smärre tillflöden till sterb-
huset. Men då jag nu i enklighet
med mitt af dig genom telegram
ratificerade förslag ville af denna
din lott utanordna 500 Kr till
gäldande af Anna Blixens fordran,
^{ansågs bröderna} att för redighetens skull borde
en full hälft af Anna Blixens
fordran uppföras på dig, och
ansågs de sig förvisade, att
du ingenting hade däremot.
Då du jag, utan kännedom om
elakta beloppet af denna fordran,
framkommit med mit förslag
till dig, så ansåg jag mig på

grund af den frihet, du i ditt
bref mig medgifvit, inte behöfva
tveka att samtliga till den af
saksförhållandet motiverade
ändringen, och utbetalade del
af ofrån nämnda dina medel
den ifrågakarande fulla hälften,
d. v. s. Kr. 545. 32. Det åter-
stående af dessa medel har
morbror om hand och torde
för din räkning insätta de
hos Ohnsgren. Med mina
medel att beträffar, så önskar
jag använda hvad som blifvit
af mig, sedan jag nu med 1357
Kronor slutbetalat från bror
Leary till kapital och renta,
till att minska Emils skuld
för det af mig ^{från} massan, i Bokhåll.

jag måste vara host. Mottag,
min älskade Bröder, en innerlig
hälsning från mig. Du förstår
nog - jag säger det ännu en gång -
att det hade varit skäl hvar för
jag ofvartog vikariatet för Pahlman
i Mottet. Kärt vore, om vi ännu
finde tillfälle att träffas, såsom jag
hört att du ansett med resplaner.
Gud styre våra vägar efter sin
vilja! Helsa de dina.

Din tillgifne bröder

Carl -

Sätra bruks den 18 Juni 1881.

Hej Bröder August!

Det har ställt sig
för mig helt annorlunda, än jag
föret ämnade det. Såsom jag
i ett telegram, svar på ditt, för
genom Paus försorg kommit
mig tillhanda i Sätra, redan närmare,
har jag belifvit tillförordnad vice
pastor i Slottkyrkan på två
månader, väskade från 2.1 Juli.
Grafström gjorde mig delda
förelag och jag ansåg mig behöfva
skäl att inte afböja det. Emel-
lertid ville jag bejagna tillfället
att under Juni månad göra
någon liten utflykt och bejag

mig så till Södra. Jag finner
det oförräskande naturskönet
här. Åfnew erbjödes tillfälle
till sällskap med de äldsta
vänner. Nu hafva vi åfnew
det senaste nåda, men första
veckan af min vistelse härstädes
var det här som annorstädes
mycket kallt under en stark
nordöstlig storm. Det glädde
mig dock dervid att tänka, att
den svåra stormen drog is-
massorna från edra kuster och
derigenom påskyndade Nordens
rena sommar.

Såsom du kanske vet,
bor nu nu familjen Paul i väntning
på Rosenvika för sommaren

— dock så att jag har nödiga rum
undantagna. Det var mig
mycket kärt att kunna erbjuda
den detta. Hilda har nu fött
sitt barn — en gosse. Gaf du allt
derpå — jag förundrar neml. att
du lät annonsera — att det var
just Sappas födelsedag, den 10
juni? — Och Emil har med
familj afrest till utlandet, till
Schweiz. Måtte hans resa i
Guds hand bli en honom med
till något verkligt godt! Ja
måtte Herrew med sin barn-
hertighet följa oss alla, såsom
han i tiden följde sin bort-
gångs tjennriina, när k. mak. etc.
Pattimman är inne, 28

väggur. Hoppas, att det kommit
fram ockadast. Det affick härifrån
d. 1 Juli. -

Uvad släkten beträffar, så äro
vi nu förklarade: Henricas familj på
Blidö, dock Torsten undantagen, som vittas
på en apudom i Bodumalland, och Ad,
som leverer till sin konfirmation i - Skåne,
och Monica, som rygs rest till Axel för
att närvara; Vilhelm med familj i
Källvik (Kalmar län); Gustaf i Sättra.
Jag är glad att Hanna hafva Paul
på Rosenvik; Hilda Paul har nu fått
sitt tredje barn, hvilket i morgon
skall döpas. Henning väntas såsom
fadder.

Gud låt oss, på skilda håll,
våra i hans tro och kunskap!
Källa de dina och var hjertnervligt
helas af din tilligfne bröder Carl

Sjögården, Rosenvik d. 8 Juli 81.

Min älskade Bröder!

Det bref jag skref från
Sättra, hvilket åsyftade att nedgöra
närmare för samnas sake som
utgjorde telegrammens innehåll,
antager jag hafva kommit dig till
handa. Den lilla tjenstgöring,
jag der omnämnde som förestående,
har jag nu inträdt i, och finner
mig verkligen litet lugnad och
lätad deraf. Det är dock godt
att hafva en liten beröring med
människor äfven på denna väg
- jag menar: expeditionens och
den borgerliga pastoratens.
Hessutom var jag öfvertygad, att
detta utgående bref mig förelagde

genom Guds faderliga ledning,
så att jag icke ett ögonblick
kunde tväls, huruvida jag
konde antaga det eller icke.

Ja nu se, om din väg
i sommar förer dig hitåt.
Om så är, skall det vara mig
kört, och hoppas jag, att du
då tager quartet här på Rosen-
vik, såsom förr. Pauls bo
här, men jag har num må-
ända, icke blott för min egen
person, utan också för när-
kommen gäst.

Det har varit många-
handa att genomgå, äfven för
mig, under den franska
vintern; och jag har icke und-
delat mig med dig derom,

delo emellan sådant minne
lämpar sig för skriftligt und-
delande, dels emellan du har
num än må af dina egna trängor,
trängmil. Nu har emellertid allt
ondrats förunderligen väl; ja
man kan väl säga, med hänsyn
till förhånden varande omstän-
dighet förunderligen väl. Kaff
fick för hvad du ditt bidrag!
Guds hand har gjort hufvudsaken.

„Tungans gissel“ är, såsom
bekant, en vår landspläga. Af-
den förelösten uppträder icke för
närvarande i nämnvärd grad.

Med ångaren Pitsa afstämde
jag till Kalix för Johns matlagning,
ett icke anspråksfullt måla, som
mig tycktes, näst smakfullt

Pastors expeditionen har fort-
farande hållit mig ganska s-
elsakt, men jag är verkligen
liten glad derät och måste se
en Gud ledning med mig derät;
att detta kom i min väg. Jag
är nu redan någorlunda förtrogen
med det allmänna af hvad till
den ministeriella bakföringen höro.

Kaf tack för dina små noter
om den godheten du bevisat på
Norder Nya. De hafva frisklutats
behag med sig, och man fattar
allting lifligare, när man får
beskrifningen från ett ögonvittne,
som personligen står en nära.
Mycket kan göras till andaktens
öfver genom små ting och icke
tugelser, om man blott så vänt
går Herren till mötes genom dem,
och icke nedrager allt i vanans
slöhet och hvardaglig simpelhet.

I början af Septembers den 6, 7 & 8
skall här i Stockholm vara en
stor konferens af präster - man väntar
flere hundra. Då se, om några
utlänningar af värde och besked
dervid komma fram. Af ett stort
intresse, till kännedom af huruvida
ställning och tankesätt är ibland
sådana emigranter, skall dock
måttas i hvarje händer skifva.

Mycket, som har framträtt
för mig såsom tidskriften, har i de
senaste veckorna förkommit i
tidningarna. Vårskolan har utro
varit det minsta. Vi hade här om
dagen en synnerligen stark åska,
åtföljd af en hagelkur. Haglen
voro af en ovanlig storhet, som
isbitar. Jag var vid tillfället på
Prinds, där den sista samvaron
med Mamma med synnerlig ömhet
och liflighet träder fram för mig.

Jag gör minn besök der någon
gång då och då — till hennes
minnelse. Dock inte så, att
jag på ett ofruktbart sätt dröjer
om bliden vid det föflutna.
Nej, annat har Gud lärt mig och
annat gifva hennes minne an-
ledning till. Gud är med oss nu,
dåsom han tillföre varit med
våra fäder, som troat på honom,
och till ett gemensamt mål hafva
vi att vandra och rätta vårt verk.
Sålides alltid vid god tro!

ofruktbart sätt, utan på san-
ningens grund. Men sedan de-
känslan tar äfven så ut sin
rätt. —

Ditt paket har riktigt
kommit mig till handa och
kläderna upphängts till torkning.

Var nu, käre Bröder,
hjärtligen helsad. Välkommen,
när du kommer. Herren samman-
före oss, ehuru vi äro, i sin ge-
menenskap. Något annat utskick
hem, så hos honom, hafva vi
icke i hela vida världen.

Sin tillägne bröder

Carl —

Djurgården, Rosenvids d. 23 Sept.
1817.

Min käre bröder August!

Det var välkommet att
få höra af dig. När trodde vi, att du
länge sedan lemnat Norden. Godt
lynes vara, att du genom ihärlighet
gör ett utskick försök med den spå-
gående kuren. När du nu återkommer
till Stockholm och icke mer kan fö-
ledes resa till Norrland, skall du väl,
såsom jag föreställer mig, dröja här
någon liten tid, innan du antyder den
länga landresan. Som du vet, finnes
nu godt om rum på Rosenvids, så
att du i det hänseendet icke be-
träffar påskynda din affär.

Det har varit regn mest
hvar enda dag under Septembers månad,
så att skörden torde hafva tagit
den allvarigaste skada. Herren
sänder tillförlifvel utan förkänningar af
sina anmärkande straffbommar.

Men kan inte undgå att
kunna, att vi gå de allvarsam-
maste erfarenheter till mötes. Allt
låter oss ana det. Herren beredde
oss till att mistaga hvad han fände!

Du har kanske hört, att
vi i början af denna månad hade
här i Stockholm samlat en konferens
af 5 à 600 präster från alla delar
af landet. Ut af, man fick
en känsla af, att Christi kyrka
dock ännu är något äfven i
den svaga gestaltning, som hon
för närvarande har af sig. Mötet
var mycket gripande, gudstjen-
sterna högt uppbyggliga, men
känslan af att gå stora tvärig-
heter till mötes gjorde sig och
ganska förminskar. Man beslut,
att samlas på samma sätt
efter 3 år, d. v. s. 1884.

Snart äro vi nu åter
i våra vinterkvarter. Moskors flyttade

i dag från Valdemarsvadden till
staden, Henrika med familj kommer
i morgon från Oslo, och äfven
Vilhelm har nu återfått de fina

I vår politiska värld
synes det allt mera mörkna. I
morgon skola vi välja nio
dagemän till Andra kammar-
men äfven den konservativ
litet har concessions
upptagit namn, som jag för
ingen del skulle vilja skrifa
dit. Men hvad göra? Tiden
är nu kommen, då man
skall få uppklära, hvad ledan
länge blifvit utsädd. —

Att jag i min en-
samhet, så godt jag det förmår,
upplifvar hos mig minnet af den
djupa samvaron med Mor, kan
du lätt föreställa dig. Dock
vinnlägger jag mig alltid att göra
det, liksom på ett djukligt och

Djurgården, Stockholm d. 4 Jan. 82.

Käre bröder August!

Gud vare lof för din
lyckligt tillryggelagd resa! Det
är i sannings önsket att tacka
för. Herrens Gifne och
tro och tacksamhet för så
många godhetsbevisningar.

Det var mig mycket
hårt att så nära från Sundsvall,
när man nyss har skilds åt,
är man hälsig för underrättelse.
Tack nu för telegrammen från
Vuleå; jag skall strax gå till
kontoret för att meddela samma
kännedom om innehållet.

Äfven jag har varit
på resa: nyårshelgen har jag

neuligen tillbragt hos Gustafs
i Upsala. Det var mig hert
att se det uppsvärande släktet
i huset; de tyckas vara snälla,
vållartade barn. Gud gifve en
god försättning. - Återkommer
hem, fann jag på mitt bord ett
visitkort från Hening Montelius,
som personligen lär varit här
under min frånvaro; jag skal
i eftermiddag gå till dem på
besök.

Ja, nu hafva vi
åter upptecknat ett årskrifte:
må det blifva för oss välsignadt
af honom, som har vårt fattiga
lif i sin hand och är vårt enda
hopp! Helén Carolina och öfriga
medlemmar af huset från
der tillgifne bröder
Carl Henr. Bqn

locka sannoligen rent af blind
tro, aföretändiga bildsykare,
som icke företa hvarken Gud
eller oss själva eller Guds
rikes sanna natur, utan allt
jemt blicka utom oss och till-
lämpa vårt kätthiga föreställ-
ningsfält på andeliga förhållanden.
Sjorde vi icke det, i sannig-
het hade då en helt annan på-
skändelse, en helt annan hän-
gifvenhet och afgörelse. Man
är färdig att gråta öfver sig
sjelf och andra, då man får
någon blick på den ohunniglat,
det ludiska mörket, hoari fattiga
människorarnas vandra midt i
ljuset af en redan skedd gudomlig
uppenbarelse!

Tänk för påstötan om
gymnastiken! Lämpligt äfven för

mig. Tänken var mig äfven då
företan icke främsmande. Jag har
tänkt på dygret måhända göra
en hörsan dermed.

Från den härvarande sligten
vet jag intet särskildt att meddelas. Kvid
Torsten beträffar, så är all tanken
derpå, att han nu skulle resa till ut-
landet, uppgifven. Jag har ej träffat
honom på någon tid, men hans Manus
läger, att hans förbättring tyckes gå
framåt. - Gustaf är nu i sin förra
verksamhet åter.

Till julen får jag ätm. tvänne
predikningar. Det arbete, jag ejes för
närvarande församling, är egentligen
förberedelser för utgifvande af en
psalmbok, i hvilken de af prästen
dittes gjorda ändringar och om-
arbetningarna af kyrkopresterne
samma införas. Alltså intet ynfäst

deres arbete, men därför icke mindre
utan tvärtom dess mera lofsande.

Den milda vintern har
fortfarit. det är en stor lättnad för
de fattiga, bland hvilka så många
äro i kallrum, och dessutom lättnad
för litet kvar. Gud gifvas oss så
mycket hjälp under vandringen
här nere.

De hälsningar, du sände,
har jag med glädje framfört till
sunderbörande, liksom de med er-
bånsfull mottagits, icke minst af
Sofi (i köket). Hon är en vän
till ditt hus, såsom hon var det
till vår kära Moder i tiden.

Var nu själf innerligen
helrad och tillvånad Guds frid
och hans Andes närvaro för de
stundande högtiderna och årshiftet.
Må vi gemensamt fullfölja vandringen
till det rättas hemmet hos honom.

Din tillgifne bruder Carl -

1881 Jan.

Hjertligen kära Bruder!

83.

Har tack för att du lät
höra af dig. det är, såsom en fläkt
af gemenskapen vidrörde en, då
öfver hus och land åter en under-plejsat
extolles kommer. Hugneligt är att
höra, det återupptagandet af den lilla
gymnastiska behandlingen bekommer stighet
dig väl. Gud lätte det i alla sara för
en välsignad tid för dig, då du loignat
nu, på ett sätt som icke tillfrån, nämligen
är tagen afsides från affärerna. välsignat
De dyrbara dagarna bröta till dig själf
oss, och Gud rikne och de eviga när-
tingen närme sig. Men liksom icke
anbud och för tron äro de redan att
närvarande. Herrens gifves, att de t, som
äfsen måtte lifa det för när måtte
hjerter. I oss själfva äro vi de när

Jurgunden, Rosenvik 2⁵/83.

Käre Bröder!

ett hafva vi upplefva
ett äroskrift under vår sam-
vandring på jorden. Mått
Herren efter sin barmhertighet
göra det ingångna året för
vår inne meniska välsignat
och fruktbärande. Vi växa
i tiden, såsom säden växer
på åkern, och Jesus är själv
den nya säden, som af vår
tro anammad, skall växa
uti våra hjertan. och att
dock det gamla ogräset, som
förhindrar denna växt, måtte
genom den helige Ande rivas

hörtendatt!

Vi hafue haft gott
sunder den framgångna hjälpen,
utan många tillställningar.
Där min del har jag haft
nått mycket gott med pro-
dikningar, men Gud har
hjelpat mig dermed, och det
är i församling så, att om
och åhörarna icke skulle
finnas så mycket i brud
man kunnat få nåd att
frambära, så har dock
predikanten, själf ett stort
tillfälle att uppbygga sig
själf genom sin kudske.
Nyårsdagen i afton-
söngen (kl. 2-3) hade jag, så-
sent naz, konungen och den
hvarj. familjen till åhörare.

du förestår mig. Icke äro
de källan i kyrkan, men
i den ansepråkslösa afton-
söngen var det något beaktat.
Jag hade önskat id-
i dag på morgonen afstända
min telegram, men en till-
fällig omständighet försvade
expedierandet. Gud vare med
dig, häro Brader, och öfve
dina återstående dagar väl-
signade och, om möjligt,
något fredade från verld-
bråkhet — detta önskar dig
innerligen

Din brader
Carl

Li

med sin möbler, ifall ej
 Lotten B. kommer och tager
 något för sin blifvande bo-
 sättning i Uppsala. Vi ha
 dem tillskrifvit hemmet
 Omaha, barnen och jag
 helst alla hemmet varande
 Hjertligen Din broder
 Emil

Pond-point de St. Palais 6
 Genève den 20 Mars 83.

Älskade Broder! För
 någon tid sedan hemade
 en Rysk öfversättning
 den apparats till genomläsning.
 Som jag fann den pått egen-
 domlig har jag skrifvit af den
 och sänder dig denna afskrift,
 men beder dig öfverte med
 många fel. Den var skrifven
 med sin tyckelse. Som jag som
 glömt, så att många ord borde
 ej varit i allstädet och att
 och annat ord som mig alldeles

Li

Klass

Tjens

omöjligt än på ett par. När du
engång skrifver mig till, och
snäll säg mig hvilket år
Fredenborg dog. Vi minnas
det g. Mycket tyckes mig
än märkligt isynnerhet
om han har om Tyckland,
samt Tyckskriget samt
Schweitz gästfrihet samt
de öfvervunnna.

Jag hoppas än vi en
gå ånde än därav komma.
Vintern har varit ganska
varm så tillvida än vi
fäst mycket, ty aldrig har

vi haft öfver 12 à 13 grader
i minnaw. För än bli varm
har jag varit på ut och tja
mycket god promenad.

Lychligtvis har vi jämförda
vi varit ganska friska den
vinter. Det är om snart
ett år sedan jag haft några
svåra Reumatiska plågor.
Det synes som det för oss vore
bäst än ännu ett år skanna

ute ihuru många gånger
vi kunna hemlangtan,
således för jag dig bejdi dig
ännu om du hafva sålunda

Lit. B.

Nº 67.

App. Nº 2

Handwritten note: Heltigen reaktionering
av Heltigen reaktionering

Klass. N° 19 Ord. 19 Inlemnadt i Stockholm den 29 1883 kl. 12,40 m.
Tjensteam.

Grosshandlaren August Bergman
Köpenhamn
Förstas till öfverskrift: "se gods lamm"
Carl

Tel. af Heltigen reaktionering

Lit. B

Nº 133

App. Nº 2

Klass. N° 47 Ord. 14 Inlemnadt i Stockholm den 14/9 1883 kl. 4,40 m.
Tjensteanm.

August Bergman

skederkalix

Kan säga för oss:
eller:

Kan är försoningen för våra synder
Carl

Tel. af Sv. Exp. af M. M.

Lit. B.

Nº

145

App. Nº

2

Klass.

Nº

3438

Ord.

15

Inlemnadt i

Stockholm

den

15/9

188

kl.

10

m.

Tjensteam.

August Bergman & Konekare

Han gaf sig själv för oss. Han var
hyggelig i sin döden.
Carl

Tel. af M. Exp. af M.

Grete hade August.

Nu i hast klara några ord. Tyos fingo er besked från dig och Sofie Grape i Haparanda. Där befinner sig den ledarsamma för Mamma smärta i armbågen, att detta gör tillfälle för klippat begagnat för Johns. Hittills. Själa kan man natna på en mennad i oförklarad tillstånd, kanske oförklarad. Kapten brukar alltid vara synnerligen aktig mot oss då vi när oss och skulden har det ej kommit i fråga om att han med vänlighet bemöter John.

Sofie Gapes besked innehåller det, att hon anser sig till Stockholm. Hon anser en angående minare då fara med reglande, men avse utvecklar i Haparanda. Vart förslag

John för